

2 Той констинн⁸ (е) каменъ мой, и спасеніе мое: застѣпленіе мое: не щемъ да се запоклатимъ многѡ.

3 Де кога ли ще умъшлувате зде простиъ на човѣкка? сички вѣ се ѿбите: (така стѣ) както стѣна преклонена, (и) преграда наведена.

4 Сокѣтвуватсѧ да (а) фѣрлатъ ѿ вѣшината ѹ: швѣчата лъжа: сось устата си благославватъ, а со сърдцето си кълнатъ. Дїафалма.

5 Но ти, ѿ дѣшѣ моѧ, въ Бога имай упова-
ниѣ, защото у Него (се состои) упованіето мое.

6 Той констинн⁸ (е) каменъ мой и спасеніе мое: застѣпленіе мое: не щемъ да се запоклатимъ.

7 Въ Бога (е) спасеніето мое и славата моѧ: твѣрдата сила моѧ, прикѣжишетоми (е) въ Бога.

8 Имайте упованіе на Него во всѧко времѧ: отварайте, людїе, предъ Него сърдцата ваши: Богъ (е) прикѣжишь намъ. Дїафалма.

9 Общиите чловѣкци констинн⁸ (сѣ) свѧта, кназовете лъжа: въ мѣрилото сички заедниш (сѣ) по легки ѿ истата свѧта.

10 Не упоклайте на неправдѫ, и на грабител-
ство не бывайте свѧти: богатство ако тече, не
прилѣпвайте сърдцето ви.

11 Единъ путь изговори Богъ, давати чвхъ
тока: че силата (е) Божіѧ:

12 И у Тебе (е), Господи, милость: защото
Ты ще отдаешъ на секого споредъ дѣлата мѧ.

ПОДОЛЪ Ѣв.

(Давидъ свидѣтелствува че чувствителната милость на Господа, наполняваше го съ радостъ неисказана, и сось увѣреностъ исподвижими напротивъ сичките насилія на непріятелите му.)